

Mál nr. 120/2021**M og
V v/ heimilistryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna frítímaslyss hinn 25. september 2018.****Gögn.**

1. Málskot, mótttekið 25.03.2021 ásamt fylgigögnum 1-10.
2. Bréf V, dags. 03.05.2021.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 07.05.2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 25. september 2018 hafi M slasast þegar spónaplata féll á tröppu sem hann stóð á, með þeim afleiðingum að hann féll niður og slasaðist á hné. Gerði M kröfu til bóta vegna frítímaslyss úr heimilistryggingu sinni hjá V vegna þessa en V hafi hafnað bótaskyldu með bréfi dags. 23. mars 2020 á grundvelli þess að ekki væri sýnt fram á orsakatengsl milli atviksins og núverandi einkenna M. M bendir á að hann hafi leitað til lækna eftir slysið, og gengist undir aðgerð vegna þess. Þá sé vandséð hver önnur örsök geti verið fyrir einkennum hans og hafi bæklunarlæknir raunar staðfest að þau sé að rekja til umrædds slyss. Séu því klár orsakatengsl til staðar og er sérstaklega hafnað þeim röksemdum V að engin samtímagögn séu til staðar, en engin viðmiðunarregla sé varðandi það hve langur tími megi líða frá slysi og þar til leitað er lækni vegna þess, heldur fari það eftir mati og aðstæðum hverju sinni.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að engin samtímagögn liggja fyrir um atvikið. Vísað sé til samtals við heimilislækni hinn 6. febrúar 2019, eða rúmum fjórum mánuðum eftir umrætt atvik, og séu ekki skráðar komur til lækna vegna atviksins fyrir þann tíma. Það að vísað sé til atviksins í læknisvottorðum hafi ekki áhrif á mat á orsakatengslum enda séu vottorðin gerð á grundvelli frásagnar M. Séu því orsakatengsl milli slyssins og einkenna M ósönnuð og er bótaskyldu hafnað.

Í viðbótarathugasemdum M er vísað til þess að í kjölfar slyssins hafi M ekki fengið tíma hjá heimilislækni sínum sem hafi leitt til þess að hann leitaði að lokum til bæklunarlækni. Þá er því sérstaklega mótmælt að sérfræðingur í bæklunarlækningum gefi út vottorð sem aðeins byggji á frásögn sjúklings og sé það faglegt mat þess lækni að umrætt slys hafi valdið áverkum M.

Álit.

Samkvæmt frásögn M átti umrætt tjónsatvik sér stað hinn 25. september 2018. Af fyrirliggjandi gögnum má ráða að hann hafi fyrst leitað til heilsugæslu vegna einkenna sem hann rekur til þess hinn 6. febrúar 2019. Var þá send tilvísun til bæklunarlækni en raunar verður ekki séð að vísað sé til umrædds atviks þar heldur aðeins þess að M hafi verið með verk í hné. M sótti tíma hjá bæklunarlækni hinn 14. mars 2019 og er það fyrst þá sem atviksins er getið í læknisfræðilegum gögnum. Gekkst M undir aðgerð vegna rifu á liðþófa hinn 5. apríl sama ár. Þá virðist mega ráða af gögnum málsins að M hafi áður gengist undir aðgerð á hné og liðspeglanir. Verður samkvæmt framansögðu að fallast á það með V að engin samtímagögn séu fyrir hendi um umrætt atvik. Í greinargerð bæklunarlækni, dags. 3. júlí 2019, segir að viðkomandi læknir „telji að umrætt slys hafi valdið áverkanum“ og í læknaþréfi, dags. 5. apríl 2019, segir að liðþófinn hafi „líklega marist við fallið“. Með hliðsjón af því hve langur tími leið þar til M leitaði lækni, svo og fyrri sjúkrasögu hans, verður ekki talið að þessi ummæli sýni með nægilega afdráttarlausum hætti fram á hvað hafi orsakað líkamstjón M. Er samkvæmt framansögðu ósannað að um orsakatengsl sé að ræða milli einkenna M og umrædds atviks. M á því ekki rétt á bótum úr frítímaslysatryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr frítímaslysatryggingu heimilistryggingar sinni hjá V.

Reykjavík, 10. júní 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.